

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΜΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομή γιὰ τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ὄσω ἀπὸ Ἑλλάδας 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε περὶ πᾶσι καὶ πολίτου τυπῶνεται τῆς δωρεᾶς. Ἄνευ ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθῆναι 10 Ἰουνίου 1888

Ἄρ. 140+138+94

Πρῶτα

οἱ σπιτονοικοκύριδες ἦταν οἱ μάτρες τῶν νοικατόρων τῶν, ἀπὸ τὰ κανόνια ποὺ ἔτρωγαν, ὡς ποὺ κατῳρῶσαν καὶ ἐψήρῳσε ἡ βουλή τὸ περιβόητο προστατευτικὸ νόμο, ποὺ ἄμα δὲν πληρώσαμε μᾶς πετοῦν τὰ ρούχα στὸν δρόμο σὰν ἀγριάνθρωποι.

Τώρα ὁμῶς κατάντησαν οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν σπιτιῶν οἱ τύραννοι ὅλης τῆς πολιτείας καὶ οἱ λησται ὄλου τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἀσπίτου του.

Τὰ νοίκια ἀσυνείδητα τὰ ἀνέβασαν κατὰ πενήντα τοῖς κατὰ καὶ ἀβάντισο.

Ὁ σπιτονοικοκύρης νομίζει τὸν νοικατόρα του γιὰ ἀνδράποδο, ἡ γκρίνια δὲν λείπει ἀπὸ τὰ χεῖλια τῶν βλαστημιάρηδων, κουντζουφιόμουτρίδες ἀγριοὶ τέλος πάντων.

Ἄλλοίμονο στὸ νοικοκύρη ποὺ ἔδωσε ὁ θεὸς καὶ ἔχει τρία τέσσαρα παιδιά, αὐτὸς εἶναι καταδικασμένος νὰ μὴν ἦναι πτωχὸς ποῦθενά, εἶναι σὰν νὰ τοὺς λένε σκοτόστε τὰ παιδιά μας γιὰ νὰ σὰς νοικιάσωμε τὰ σπίτια μας.

Ἐνὰς πτωχὸς οἰκογενειάρχης πρέπει νὰ δουλεύῃ σὰν σκυλὶ νὰ βγάινῃ μόνο τὸ νόκλι του καὶ κάθε τέλος τοῦ μηνὸς εἶναι καὶ ἡμέρα μαρτυρίου γιὰ τὸ νοίκι.

Ποῦ νὰ ζήσῃ πλέον μέσα στὴν Ἀθήνα ἔστω καὶ μισαλας ἀξέως νοικοκύρης, πρέπει νὰ πάῃ νὰ κατοικήσῃ σὲ καλύβια, ἢ ὑπόγειο σὰν τρωγλοδύτης.

Νομίζομε ὁμῶς, ὅτι ἀφοῦ ἡ βουλή προστάτεψε τοὺς σπιτονοικοκυρέους πρέπει καὶ με ἕνα ἄλλο νόμο νὰ προστατέψῃ καὶ τὰ τρία τρίτα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀθήνας, ἀπὸ τὴν ἀπληξία καὶ τὴν ληστεία τῶν σπιτονοικοκυρέων, προσδιορίζουσα, ὅτι κάθε σπιτονοικοκύρης πρέπει νὰ νοικιάζῃ τὸ σπίτι του με τὸν τόσο τοῖς, ἐκατὸ ἀπέναντι εἰς τὴν ἀξία τοῦ σπιτιοῦ, καὶ γιὰ ἕνα χαλαμάντρο νὰ σοῦ γυρεύουν τὸν θεὸ καὶ τὴν Πατριὰ.

Τώρα μάλιστα μεθαῦριο ποὺ θὰ βγοῦν οἱ φορατζίδες γιὰ τὴν ἐκτίμησι τῶν οἰκοδομῶν τοῦ φόρου, πρέπει ν' ἀνοίξουν τὰ μάτια τοὺς οἱ φορατζίδες νὰ τοὺς ζωματίσουν, γιὰτὶ κανένας οὐδὲν πληρῶνει ἀνάλογο φόρο ἀπέναντι εἰς τὴν ἀξία τοῦ σπιτιοῦ ποὺ ἔχει καὶ τῶν ληστρικῶν ἐνοικίων ποὺ πέρνουν.

Πρέπει νὰ σωθῇ ὁ μεγαλείτερος πληθυσμὸς τῆς Ἀθήνας ἀπὸ τὴν τυραννία καὶ τὴν ἀχορτασιά τῶν σπιτονοικοκυρέων, καὶ θὰ βάνωμε τὸν Χοῖδᾶ νὰ κἀνῃ λόγο στὴ βουλή, γιὰτὶ πᾶμε νὰ χαθοῦμε πλέον.

Καὶ μεθαῦριο θὰ σὰς ἀναπτύξωμε τὸ ζήτημα κατὰ φάρδος μῆκος καὶ πλάτος.

Ὁ

δεσμοφύλακας τοῦ Μεσολογγοῦ ποὺ εἶναι οἱ ναυτικοὶ φυλακωμένοι, τοῦ κατέβηκε ἡ μανία νὰ φορᾶ στὸν βούρδουλα ἕνα ναυτόπαιδο φυλακωμένο, γιὰτὶ λέει θέλει καὶ καλὰ νὰ τὸν κἀνῃ σπιοῦνον τῶν ἄλλων συνφυλακωμένων του, νὰ τοῦ λῆῃ καὶ νὰ τοῦ προδῆνῃ τί κάνουν καὶ τί λέν.

Θὰ ἦναι, φαίνεται κανένας εὐσυνείδητος ἄνθρωπος ἀφοῦ ἔχει καὶ λουμποῦτι.

Κάτσε ρε μὴ τύχη καὶ τρελλάνης τὸ παιδί, μαγκούφη καὶ σύ.

Εἰρηνοδικεῖον

Σμύρνη. Ὁ Α. Μπαζάκας προσκαλᾷ τὸν Τζῶν Καλπακάκια ποὺ ἔχει ἀποθήκη πετραγαίων τοῦ Χατζῆ Στάμ. εἰς τὸ σοκάκι Καρὰ—καρσί στὸ κουργεῖο τοῦ Ἐρωτα στὰ πλάγια τοῦ Ἀθηναίου νὰ τοῦ πληρῶσῃ ὁ γρόσα ἀπὸ παλῆο χουβαρταλίκι. Σ. Π. Κύριε Καλπακάκια ὅταν τρῶς νὰ πληρῶνης καὶ θὰ ἦσαι κουτὸς ἂν τὴν κἀνης αὐτῆ τῆ δουλειᾶ. Κανονιέρη καὶ σύ.

Ναύπλιον.

Ρε ντενεκὲ Παλάνθρωπε αὐτὰ ρε ἦτανε ποὺ μᾶς ὑποστέθηκες πῶς θὰ διαλύσῃ ὁ Ντεληγιάννης τὴ σχολὴ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ μᾶς γέλασες, ἔστω με τὸ νὰ σὲ πιστέψαμε καὶ ξαναορκιστήκαμε; Θα σοῦ ἀλλάξωμε τὸν Θεὸ ὅταν ἐρθῶμε αὐτοῦ. Οἱ γελασμένοι καὶ ξαναορκισμένοι ὑπαξιωματικοί!

Σημ. Πα.λ. Θὰ τὴν διαλύσῃ, βρε ἀδερφοί, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνῃ νόμος, καὶ ἂν δὲν γίνῃ φέτος, θὰ γίνῃ τοῦ χρόνου ἢ τὸν ἀντίχρονον, ὅποταν θὰ φτάσῃ ν' ἀπολυθῆτε καὶ σεῖς ἀπὸ τὸν

Αυτά κύριοί μας Ἀμφισσῶτες εἶναι ἀπὸ τὰ συνειθισμένα ἐφορευτικά καλαμπουράκια καὶ καλὰ νὰ σᾶς κάνουν ἀφοῦ εἶστε καὶ εἰς τόσο ζηνταβελώνιδες. Ἀφοῦ ξέρετε τὸ γούι τους τι φωνάζετε;

Ἐμφορὰ βλέπετε; Γρόσα θέλει, καὶ τὸν γραμματέα του βλέπετε; ἄλλα κι' αὐτὸς θέλει. Ἔτσι τῶχει τὸ ρωμαῖκο καὶ κάνετε μᾶς τὴ χάρι νὰ μᾶς ξεφορτόνεστε.

Ἐκεῖνη

ἡ γιάτριά σου ποῦ κόρτει στὸν Περαιὰ τὴ θέρμη σὲ μιὰ μέρα, κατοικᾷ κοντὰ στὸν ἅγιο Κωνσταντῖνο στὸ δρόμο τοῦ Καραϊσκάκη, καὶ ἀριθμὸς 79. Λοιπὸν ὅσοι καὶ ὅσαις θερμασμένοι τρέξετε στὴ σωτηρία σας

Ὁ Γαλιάνος

κῆπος ποῦ εἶναι στὰ Πατήσια, τὸ ἱστορικὸ καὶ ὠραῖο αὐτὸ περιβόλι ἐνοικιάζεται καὶ μὲ τὰ ἐπιπλα, καὶ μὲ χωρὶς τὰ ἐπιπλα, ὅσοι λοιπὸν ἐνοικιαστὰι προσέρθετε, συμφωνήσετε, συμβόλαια κλείσετε, ἐργασία ἀρχίσετε καὶ καλὰ κέδη.

Κυρία μου αὐτὸς ὁ κορσὲς μὲ ὄλο του τὸ μπόζ ἕμα ποῦ μπῆτε μέσα μπορεῖ νὰ σᾶς κἀνῃ ἄνθρωπο.

Στὸ

Πύργο στῆς 20 τοῦ περασμένου μῆνα συνέβηκε μέσα στὸ γυμνάσιο ἀπὸ ἕνα μαθητὴ τῆς γ' τάξης αἰσχροτάτη πράξις καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ὥρα τῶν μαθημάτων, ἡ ὁποία ἔφερε ὄλους εἰς ἀγανάκτησι, ὁ δὲ γυμνασιάρχης στὸν ὁποῖο καταγγέλληκε ἡ πράξις, ἀγρὸν ἀγόρασε.

Πρῶτο, ἀγαπητοὶ Πυργιώτες, ὁ γυμνασιάρχης σας εἶναι ἐπὶ καλῆ πάστα φτειατμένος καὶ δὲν ἐννοᾷ νὰ χαλάσῃ ἐκεῖνος τὰ σκότια του, γιὰ τῆς δικαίης σας μεμερπαγοδοουλειαις καὶ δευτέρο ἐπειδὴ ἀγαπᾷ πολὺ τὴν ἠθικὴν προόδον σας, σᾶς ἀρῖνει νὰ ἀλληλοδιαφθείρεστε ὡς ποῦνὰ βάνετε γινῶσι μόνοισας.

Ὁραῖος γυμνασιάρχης καὶ νὰ τὸν χαίρεστε τοῦμπανο καὶ εἰς ποῦ τὸν ἔχετε καὶ ἡ κυβέρνησις ποῦ καμαρώνει ἕνα τέτοιο δασκαλικὸ κεφάλι. Καλὴ πρόοδος εἰς τὴν διαφθορὰ καὶ εἶθε νὰ φτάσετε εἰς οἱ μαθητὰδες νὰ βγῆτε καὶ καθηγηταὶ πάσης καχοῦθειας πρὸς δόξαν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ γυμνασιάρχῃ σας.

Αὐτὰ

δὲ πάλι ποῦ μᾶς γράφετε ἀπὸ τὸν Πύργο γιὰ τὸνταμῖα σας καὶ τὸν διευθυντὴ τῶν φυλακῶν καλὰ ἤτανε νὰ τυπονοτανε, ἀλλὰ βλέπετε τὸ γράμμα φέρνει μισὴ ὑπογραφή μονάχα καὶ δηλαδὴ εἶται σὰν νὰ πᾶν καὶ αὐτὸ μαζὺ τᾶλλα. Ξαναγράψετε.

Πωλεῖται

ἐν Πειραιεὶ πλησίον τῆς ἀγορᾶς ὠραῖο Καφενεῖον μὲ καινούργη ἐπιπλα εἰς λίαν συγκαταθητικὴ τιμὴ πληροφοραὶ δίδονται εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων ἐν Ἀθήναις.

Ἄλλο

θριαμβάκι. Ἄμα ποῦ μαθεύτηκε στὸ παλάτι ἡ σουφροποίησις τοῦ ἀγάλματός τοῦ πάτερ Λάτα, ἡ βασίλισσα συγχύστηκε τόσο πολὺ, ὥστε ἀμέσως διέταξε νὰ γράψουν στὸν σουφρολάτα καὶ τοῦ γυρέψουν ἐξηγήσεις ποῦ βρῖκε τὸ ἀγαλμα ποῦ τῆς χάρισε, ἀλλὰ ὁ Λάτας παξιδεῦει τώρα στὸ ἅγιο Ὄρος καὶ ζῆσε Μαῖ μου νὰ φᾶς τριφύλλι ὡς ποῦ νὰ τελειώσῃ ἡ διπλωματικὴ αὐτὴ ἐργασία τῆς ἀλλήλογραφίας.

Καλὴ τί τσιριτσάντζουλες εἶναι αὐταίς; Ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ὄλα τὰ ἀποδειχτικά ἀπάνω τοῦ ἐπίσημα, ὅτι τὸ πρᾶγμα του εἶναι πρᾶγμα του, δὲν τοῦ τὸ δίνετε μόνο μοῦ θέλετε διπλωματικὰ ἔγγραφα ἤγουν νὰ μᾶς ψάλλετε τὸν ἀναβαλλόμενον Ἄκου κουβέντες.

Ἐφοδος ἐναντίον τοῦ τελευταίου σιδηροδρόμου τοῦ Φαλήρου.

Στάσου

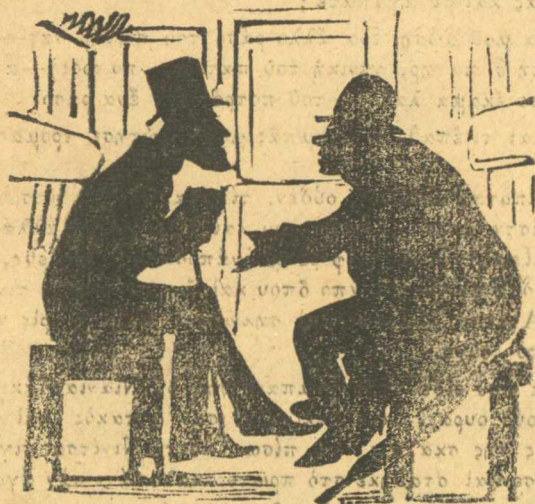
ρὲ, πούστικο, στάσου κερατὰ τὴν Παναγιά σου, τὸν Χριστὸ σου, στάσου νὰ σοῦ ἀλλάξω τὸ θεο σου τουρκὸ πιστο, ποῦ νὰ μεσ' τὴ κολυμπήθρα σου. στάσου μωρὲ νὰ σὲ πιάσω νὰ σὲ σχίσω εἰς σαρδέλα.

Καὶ ταῦτα λέγοντας ὁ παπᾶ Στυλιανὸς στὴν Αἴγινα κυνηγοῦσε μὲ τὰ ράσα στὸν ὄμο ἀφοῦ πέταξε τὸ καλυμαῦκι του χίτω ἕνα παιδί ὡς 12 χρονῶν ποῦ τὸ εἶδε καὶ περνοῦσε ἀπὸ το μονοπάτι ἐνοῦς ψωράμπελου ποῦ ἔχει ἐκεῖ καὶ πῆγαινε δουλιὰ του.

Καὶ ἔτρεχε σὰν λυσσασμένος. Πῶς σῶθηκε τὸ παιδί τὸ ὁποῖο εἰνεένος ἀπὸ τοὺς καλοὺς νικοκυραίους τοῦ Γ.Ι.Μῆτρο, δὲν ξέρει καὶ αὐτὸ, οὐδὲ Κύριος εἶδε τί θὰ τραβοῦσε ἀνἔπερτε στὰ ἅγια χέρια τοῦ ἄγγιου Παπαστυλιανοῦ, οὐ ἡ ἀμαρτία εἶναι καὶ ἄλλαις.

Αὐτὴ ἡ μικρὰ σκηνὴ συνέβηκε πρὸ ἑνὸς μηνός, ἀλλὰ ἀπὸ κείνη τὴ μέρα τὸ φουκαριασμένο τὸ παιδί εὐρίσκειται σὲ ἐλεεινὴ κατάστασι γιὰ τὸν κόφτικε τὸ αἷμα καὶ καθόλου παράδοξο νὰ πᾶν καὶ στὰ θυμαράκια.

Νὰ παπᾶς τουρκόπαπας μιὰ φορὰ.

Βρὲ ἀδερφέ πότε θὰ μᾶς διορίσουν, ὅταν κακάρωσῃμε τῆς πείνας;

Ἐγὼ κακάρωσα.